

Miksi yhteistyö on niin vaikeaa?

Melkein kaikki rotua harrastavat kasvattajat sitoutuvat yhteen höllästi, useimmiten rotuyhdistyksen jäsenyyden kautta. Rotuyhdistys tarjoaa heille tietoa ja neuvontaa, julkaisee terveystuloksia, näyttely-, koe- kilpailu- ja luonnetestituloksia ja vuosittaiset rekisteröinnit. Kaikki tuiki tarpeellista tietoa ja jalostuksellisesti hyödynnettävissä.

Yhteistyössä on voimaa.
Jos toteuttaa omaa
pyrkimystään eteenpäin
kynnärpäitä käyttäen,
saattaa tulla valinneeksi
yhteistyökyvyttömyyden
tien.

Tämän yhteisen nimittäjän, eli yhdistyksen lisäksi kasvattajat ovat enemmän tai vähemmän yhteistyössä keskenään.

Kukaan ei voi kasvattaa rotukoiria yksin, vaan jokainen tarvitsee siihen aina myös muiden apua. Yksittäinen ihminen vain harvoin pystyy pitämään sellaista määrää koiria kotonaan, että rodun geenipohja ja tulevaisuus olisi turvattu vain omia uroksia ja narttuja jalostukseen käyttämällä.

Kasvattajien yhteistyön edellytykset

Millaiset olosuhteet antavat hyvän perustan rodunharrastajien väliselle yhteistyölle? Ensimmäiseksi tulevat mieleen kohtuulliset käytöstavat, asiallisuus ja halu yhteistyöhön. Harvoin kasvattajat ajattelevat kaikista asioista täysin samalla tavoin, sillä jokaisella on omat painotuksensa, oma kasvatuksellinen ideansa ja tapansa harrastaa koiria. Myös henkilökohtaiset jalostukselliset valintakriteerit ovat kunkin kasvattajan itse määrittelemiä.

Toisten kasvattajien ei välttämättä tarvitse allekirjoittaa jokaista rodussa tehtävää yhdistelmää, joka ei ole heidän omansa. Asiallinen tapa suhtautua suunnitteilla oleviin ja syntyneisiin pentueisiin on kuitenkin antaa toisille kasvattajille se työrauha, jota kasvattaja itselleenkin toivoo. Tässäkin pätee jälleen vanha viisas sanonta: tee toisille, kuten haluaisit itsellesi tehtävän.

On hyvin vaivaannuttavaa olla tekemisissä sellaisten henkilöiden kanssa, joilla on tarve mustamaalata toisten kasvattajien koiria ja heidän tekemiään yhdistelmiä. Se on mitä suurin osoitus kyvyttömyydestä toimia yhteistyössä toisten kasvattajien kanssa, ajatella oman rotunsa etua pitkäl-

Millaiset olosuhteet antavat hyvän perustan rodunharrastajien väliselle yhteistyölle? Ensimmäiseksi tulevat mieleen kohtuulliset käytöstavat, asiallisuus ja halu yhteistyöhön.

lä tähtäämällä ja rakentaa omaa kasvatusustyötään tulevaisuuteen

Hedelmällistä yhteistyötä

Yhteistyössä on voimaa, sanotaan. Ja mitä suurimmassa määrin se pitää paikkansa myös koira-harrastuksessa. Luonteva ja toinen toistaan arvostava yhteistyö rakentuu hyvän ilmapiirin varaan. Sillä kukapa haluaisi olla sellaisessa harrastustoiminnassa mukana, jota sävyttää eripura, kateus ja kaunaisuus? Rotumme ilmapiirin eteen me jokainen annamme oman, pienen panoksemme ja samalla viestitämme yhteistyöhalukkuudestamme sekä ryhmämme jäsenille että myös sen ulkopuolelle.

Rotuun tutustuvan silmin tämä ilmapiiri saattaa olla ratkaiseva kynnyskysymys päätöksessä, haluaako hän kenties tulla mukaan kyseessä olevan rodun harrastajaksi. Jos ensimmäiset kontaktit tapahtuvat kasvattajaan, jonka asenne on negatiivinen suhteessa muihin rodunharrastajiin ja –kasvattajiin, on todennäköistä että tutustujalta jää syvempi tutustuminen rotuun suorittamatta. Riita ja kaunaisuus karkottaa vuorenvarmasti pois ne ihmiset, jotka haluavat saada harrastukseltaan vastapainoa arjelle: rentoutta ja mukavia uusia ihmisuhteita.

Kuppikunnat ja yhteistyö

Koiramaailma on täynnä erilaisia sisä- ja ulkopiirejä. Rodunharrastajat muodostavat oman joukon, ja tämän joukon sisälle muodostuu alajoukkoja. Kasvattajien ympärille muodostuu omanlainen pienoismaailmansa, joka koostuu kasvattajien omistajista. Eri lajien ympärille tiivistyy kaveriporukka samanhenkisistä ja yhteisiin päämääriin tähtäävistä harrastajista.

Joukot lomittuvat keskenään ja muodostavat kokonaisuuteen joko osittain päällekkäin meneviä joukkojen joukkoja, tai ovat erillään tiiviimpinä, muista eristäytyneinä joukkoina. Nämä ryhmät ovat parhaimmillaan hyvin toimivia ja kannustavia porukoita, joissa kukin auttaa toinen toistaan ja saa vastavuoroisesti kokea yhteenkuuluvuutta.

Oikeanlainen me-henki yhdis-

tää, mutta ei rajoita kanssakäymistä ryhmän ulkopuolisten "muiden" kanssa. Ikävimmillään me-henki on silloin kun se rajaa ja salpaa ryhmäläisiään, ei hyväksy omasta ideologiasta vapaammin ajattelevia jäseniään ja pyrkii tarvittaessa rajuinkin toimenpitein tasapäistämään tavoitteet ja ajatukset.

Toinen erittäin negatiivinen vaikutus on myös sellaisella mehengellä, jossa ryhmän olemassaolo määrittyy perustuen "muiden" vastakohtaisuuteen. Kitka "me olemme jollain tavoin parempia kuin muut", ei johda positiiviseen kehitykseen yhteistyön saralla. Ilman "muita" ei ole "meitä", ja tämä "muiden" olemassaolon negatiivinen arvostelu vie eteenpäin kulkevaa joukkoa. Tällaiselle ryhmitykselle olisi hyväksi tarkastella omia asenteitaan ja koettaa kääntää motiivit myönteisemmiksi ja erilaisuutta aidosti hyväksyviksi. Yritykset edetä negatiivisella energialla, perustuen haluun saada aikaan hankausta eri ryhmitymien välille, ovat nykyisiä ja kakovia yhteisöjä.

Yhteistyön kannalta ne ovat hyvinkin lamaannuttavia ja jättävät jälkeensä paljon sovittamattomia sanoja ja tekoja, joilla on taipumus estää rentoa ja varauksetonta yhteistyötä myös valitettavan pitkälle tulevaisuuteen.

Asenteet

Yhteistyön kannalta meillä jokaisella on varmasti omissa asenteissamme kehittämisen varaa. Huonoa ilmapiiriä ja yhteistyökyvyttömyyttä ei tarvitse ihmisten välille rakentaa, se kyllä muodostuu ihan itsellään, spontaanisti. Siihen riittävät harkitsemattomat sanat ja teot. Kun antaa itselleen luvan ilmaista sisällään vellovia tunteita ympäristöstä välittämättä ja toteuttaa eteenpäin pyrkimystään kynnärpääitään käyttäen, on itse tullut valinneeksi yhteistyökyvyttömyyden tien.

On kuitenkin hyvä havaita, että näitä tienristeyksiä tulee vastaan joka päivä. Olemme mahdollisuuden edessä ja voimme itse omilla valinnoillamme olla mukana rakentamassa yhteistyökykyisempiä ja hyvähenkisempiä joukkoja, joissa myös itse viihdymme. □